

Številka: 452-30/2020-02/622
Datum: 30. 9. 2020

Agencija za energijo izdaja na podlagi enajstega odstavka 147. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20; v nadaljevanju EZ-1) in v povezavi s pritožbo družbe, ki jo zastopa odvetnica, zoper odločbo št. z dne 19. 6. 2020 (Soglasje za priključitev št.:) družbe, ki jo zastopa direktor, po pooblaščenih osebah in, zaposlenih pri družbi, v zadevi izdaje soglasja za priključitev na distribucijski sistem naslednjo

ODLOČBO

1. Pritožbi družbe, zoper odločbo št. z dne 19. 6. 2020 (Soglasje za priključitev št.:) se ugotovi, odločba se odpravi in zadeva vrne organu prve stopnje v ponovno odločanje.
2. Posebni stroški v zvezi z izdajo te odločbe niso nastali.

Obrazložitev:

Družba, je 1. 8. 2019 izdala odločbo št. o zavrnitvi izdaje soglasja za priključitev zaradi spremembe na odjemnem mestu št. oziroma priključitev na transformacijsko postajo TP, zoper katero je družba, (v nadaljevanju pritožnik) vložila pritožbo. Agencija za energijo (v nadaljevanju organ druge stopnje) je z odločbo št. 452-20/2019-03/622 z dne 12. 9. 2019 odločbo družbe, po nadzorstveni pravici odpravila, saj jo je izdal stvarno nepristojni organ.

Družba (v nadaljevanju organ prve stopnje), je v ponovnem postopku odločanja o vlogi izdala Odločbo št. z dne 20. 9. 2019, s katero je zavrnila izdajo soglasja za priključitev za spremembo na odjemnem (merilnem) mestu št. oziroma izdajo soglasja za priključitev na transformatorsko postajo TP, Na odločbo se je pritožnik ponovno pritožil, agencija pa je 26. 11. 2019 z odločbo št. 542-26/2019-02/622 pritožbi pritožnika ugodila, odločbo odpravila in zadevo ponovno vrnila organu prve stopnje v ponovno odločanje.

Ker v postopku ponovnega odločanja organ prve stopnje ni izdal odločbe v roku skladno z Zakonom o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, v nadaljevanju ZUP) je pritožnik na organ druge stopnje naslov pritožbo zaradi molka organa prve stopnje z dne 16. 3. 2020. Organ prve stopnje je nato 16. 6. 2020 izdal novo odločbo št. z dne 19. 6. 2020 (Soglasje za priključitev št.:) (v nadaljevanju izpodbijana odločba), ki je bila 10. 7. 2020 vročena odvetnici pritožnika. Zoper navedeno odločbo je pritožnik po odvetnici vložil novo pritožbo, ki jo je pooblaščen izvajalec nalog distribucijskega operaterja, družba prejela 24. 7. 2020, organ druge stopnje pa

10. 8. 2020. Pritožnik je izpodbijano odločbo izpodbijal v celoti oziroma iz pritožbenih razlogov nepopolno in napačno ugotovljenega dejanskega stanja, napačne in pomanjkljive uporabe materialnega prava in bistvenih kršitev v postopku na prvi stopnji. V posledici navedenih kršitev naj bi organ prve stopnje pri odločanju kršil tudi ustavno pravico pritožnika do enakosti pred zakonom, pravico do enakega varstva pravic ter ustavno pravico do zasebne lastnine. Pritožnik zato predlaga, da organ druge stopnje pritožbi ugodi, izpodbijano odločbo odpravi in odločitev organa prve stopnje spremeni s svojo odločbo oziroma podrejeno, da se pritožbi ugodi, izpodbijana odločba odpravi in zadeva vrne organu prve stopnje v ponovno odločanje.

Odločanje organa druge stopnje o pritožbi je urejeno v določbah ZUP, in sicer v členih od 246 do 259. Organ druge stopnje v okviru formalnega preizkusa dopustnosti tega pritožbenega postopka v skladu s prvim odstavkom 246. člena ZUP ugotavlja, da je pritožba dovoljena, pravočasna in vložena po upravičeni osebi.

Pritožba je utemeljena.

Bistveno vprašanje v obravnavani zadevi je, ali je organ prve stopnje pri izdaji izpodbijane odločbe pri odločanju o izdaji soglasja za priključitev pritožnika pravilno ugotovil dejansko stanje priključitve pritožnika in ali je pravilno uporabil določbe Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20; v nadaljevanju EZ-1) in na njegovi podlagi izdane splošne akte.

Soglasje za priključitev na sistem ureja EZ-1 v 147. členu, ki določa, da mora potencialni uporabnik sistema za priključitev na prenosni ali distribucijski sistem pridobiti soglasje za priključitev. O izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča po javnem pooblastilu distribucijski operater z odločbo v upravnem postopku, s katero se določijo priključno mesto in pogoji za priključitev. Podrobnejše pogoje za soglasje za priključitev na sistem urejajo Splošni pogoji za dobavo in odjem električne energije iz distribucijskega omrežja električne energije (Uradni list RS, št. 126/07, 37/11 - odl. US, 17/14 - EZ-1; v nadaljevanju SPDO). Tako se na podlagi prvega odstavka 10. člena SPDO v soglasju za priključitev med drugim določi tudi priključno mesto uporabnika na omrežje in vrsto priključka.

Dalje EZ-1 v 82. členu tudi določa, da če distribucijski operater ni lastnik distribucijskega sistema ali njegovega dela, ki ima javni značaj, mora z lastnikom ali drugo osebo, ki upravlja ali razpolaga z lastnino, pogodbeno urediti vsa vprašanja uporabe tega sistema za opravljanje nalog distribucijskega operaterja po EZ-1. Pri tem pa ima sistem ali del sistema javni značaj, če je potreben za napajanje več kot enega uporabnika sistema (prvi odstavek 82. člena EZ-1). Če distribucijski operater z lastnikom ne doseže soglasja glede uporabe tega dela sistema o tem obvesti lastnika in agencijo, ki na zahtevo distribucijskega operaterja naloži lastniku ali drugi osebi, dolžnost oddati sistem ali njegov del v uporabo distribucijskemu sistemu.

V svoji pritožbi se pritožnik sklicuje na dejstvo, da je imel objekt, na parceli št. k.o. (v nadaljevanju), katerega lastnik je danes pritožnik, v preteklosti svoje samostojno odjemno mesto. Po izgradnji objekta, na parceli št. k.o., na naslovu, v lasti družbe (v nadaljevanju) je predhodni lastnik obeh hotelov pridobil soglasje za priključitev za objekta obeh hotelov na skupnem odjemnem mestu, za priključitev katerih je bila zgrajena tudi transformatorska postaja TP, Odjemno mesto št., na katerem sta trenutno priključena oba hotela, se danes nahaja v objektu in se napaja preko

transformatorske postaje TP v lasti družbe (lastnik). Ker je bila v preteklosti lastnik obeh hotelov ista pravna oseba, je bila taka priključitev hotelov (na enem priključku) zakonita, ob spremembi lastništva pa bi se ustrezno morala urediti tudi priključitev posameznega hotela. Ob tem pa organ druge stopnje še poudarja, da bi moral novi uporabnik na podlagi drugega odstavka 148. člena EZ-1 najkasneje v 30 dneh po prejemu sodne oziroma upravne odločbe ali sklenjene pogodbe o nastali spremembi lastništva obvestiti distribucijskega operaterja in predložiti dokazila o spremembi, sicer bi moral zaprositi za novo soglasje.

Glede navedenega organ druge stopnje ugotavlja, da je organ prve stopnje v izpodbijani odločbi pravilno zaključil, da se s soglasjem priznane pravice prenašajo skupaj z lastninsko pravico na objektu in da s priključitvijo tak priključek deli usodo objekta, kar nenazadnje izhaja tudi iz prvega odstavka 35. člena SPDO. To pomeni, da se priključek, ki se nahaja na objektu, prenaša skupaj z lastninsko pravico tega hotela.

Ne glede na navedeno pa organ druge stopnje ugotavlja, da organ prve stopnje v postopku izdaje soglasja za priključitev pri ugotavljanju dejanskega stanja ni upošteval obstoječega stanja priključitve obeh objektov (..... in) na transformatorsko postajo TP, pri tem pa tudi ni uporabil oziroma upošteval določb 82. člena EZ-1, ki se nanašajo na javni značaj, na podlagi katerih je treba v primerih, kadar distribucijski operater ni lastnik dela distribucijskega sistema, ki ima javni značaj, z lastnikom ali drugo osebo, ki z lastnino upravlja, skleniti pogodbo, s katero se uredi obseg in namen uporabe tega dela sistema. Distribucijski sistem oziroma njegovi deli imajo namreč javni značaj, če je potreben za napajanje več kot enega uporabnika sistema. Organ prve stopnje v izpodbijani odločbi celo sam ugotavlja, da je transformatorska postaja TP (preko katere sta trenutno priključena tako, v lasti pritožnika, in, v lasti druge pravne osebe) v zasebni lasti, saj, kot tudi sam navaja, do predaje priključka ni prišlo. Organ druge stopnje tudi ne more slediti navedbam v izpodbijani odločbi, da organ prve stopnje ni bil seznanjen s kasnejšo spremembo lastništva in da je na zadevno transformatorsko postajo priključenih več uporabnikov (izpodbijana odločba na str. 5). O navedenem dejstvu je bil organ prve stopnje seznanjen vsaj julija 2019, ko je na podlagi odstopljene vloge 1. 8. 2019 izdal odločbo št. o zavrnitvi izdaje soglasja pritožniku za priključitev zaradi spremembe na odjemnem mestu št.

Organ druge stopnje dalje tudi ne more slediti navedbam organa prve stopnje, da transformatorska postaja TP nima javnega značaja zaradi dejstva, ker (še) ni bila prenesena v upravljanje ali last distribucijskega operaterja. Opredelitev distribucijskega sistema ali njegovih delov z javnim značajem jasno določa 82. člen EZ-1 in ga pogojuje z dejstvom, če je potreben za napajanje več kot enega uporabnika sistema. Ker v obravnavani zadevi ni sporno, da sta na transformatorsko postajo TP trenutno priključena dva uporabnika (pritožnik kot lastnik in lastnik), zato organ druge stopnje ugotavlja, da ima transformatorska postaja TP glede na navedeno kot del distribucijskega sistema javni značaj, glede katerega je treba uporabiti določbe 82. člena EZ-1.

Dalje pa je na podlagi prvega odstavka 82. člena EZ-1 dolžnost uvedbe postopka za sklenitev pogodbe glede upravljanja tega dela sistema naložena distribucijskemu operaterju in ne uporabniku sistema. To pomeni, da bi pobudo za ureditev razmerij moral prevzeti distribucijski operater (in ne uporabnik sistema) vsaj takrat, ko je pridobil informacijo o obstoju takega dela distribucijskega sistema (z javnim

značajem). V posredovani spisni dokumentaciji organa prve stopnje ni bilo listinskih ali drugih dokazov oziroma navedb, da bi v času reševanja načina priklopa za v lasti pritožnika kakorkoli oziroma kadarkoli začel s postopkom sklenitve pogodbe o upravljanju oziroma odkupu dela distribucijskega sistema, ki ima javni značaj, na podlagi 82. člena EZ-1. Hkrati organ druge stopnje opozarja, da je bilo distribucijskemu operaterju na podlagi 515. člena EZ-1 dano prehodno obdobje, da v enem letu od dneva uveljavitve zakona z lastniki delov distribucijskih sistemov, ki imajo javni značaj in niso vložili vloge za pridobitev statusa zaprtega distribucijskega sistema, sklene pogodbe iz prvega odstavka 82. člena EZ-1.

Zaradi navedenega organ druge stopnje skladno s tretjim odstavkom 251. člena ZUP izpodbijano odločbo odpravlja in vrača zadevo organu prve stopnje v ponovni postopek skladno z načelom ekonomičnosti postopka. Po navedeni določbi ZUP je dolžan organ druge stopnje opozoriti organ prve stopnje, glede česa je treba dopolniti postopek, organ prve stopnje pa je na to stališče vezan in mora izdati novo odločbo. Ta se izda v ponovnem postopku.

Organ prve stopnje je dolžan zadevo ponovno proučiti in jo dopolniti skladno z zgoraj navedenim. Pri tem mora pred odločitvijo o izdaji soglasja za priključitev ustrezno in pravilno ugotoviti dejansko stanje glede priključitve objektov pritožnika in upoštevati tudi določbe 82. člena EZ-1, ki se nanašajo na javni značaj delov sistema in sklenitev morebitne pogodbe, s katero se uredi upravljanje delov distribucijskega sistema z javnim značajem. V samem postopku pa mora upoštevati tudi določbe ZUP, ki se nanašajo na sam postopek.

Glede na obrazloženo in v skladu z 251. členom ZUP je organ druge stopnje odločil, kot izhaja iz 1. točke izreka te odločbe.

V celotnem postopku izdaje soglasja za priključitev je pritožnik v Dopolnitvi dokaznega predloga na podlagi Zapisnika o ustni obravnavi št. z dne 9. 6. 2020 10. 6. 2020 priglasil stroške v postopku po tarifnih številkah 39/1a, 39/3, 28/2, 28/5, 28/4 ter 6., 6/4 in 11. členu Odvetniške tarife (Uradni list RS, št. 2/15 in 28/18) in potne stroške, skupaj v višini €. O priglašanih stroških organ prve stopnje kljub napotilom organa druge stopnje v svojih odločbah ni odločil. Pritožnik je v pritožbi zoper izpodbijano odločbo priglasil še stroške po tarifni številki 28/5 v višini 250 točk in 2 % materialnih stroškov. Na podlagi drugega odstavka 118. člena ZUP organ druge stopnje odloča o stroških le v primeru zavržbe, zavrnitve pravnega sredstva ali kadar odloči o zadevi, ne pa v primerih, kadar se zadeva vrne prvostopenjskemu organu v ponovni postopek. Glede na navedeno mora organ prve stopnje v ponovnem postopku odločiti tudi o vseh priglašanih stroških pritožnika v postopku.

V postopku izdaje te odločbe posebni stroški niso nastali, zato je organ druge stopnje v skladu s 118. členom ZUP odločil, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper to odločbo ni rednega pravnega sredstva na podlagi prvega odstavka 418. člena EZ-1, niti ni dovoljeno sprožiti upravnega spora na podlagi prvega odstavka 5. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 26/07 –skl. US, 119/08 –odl. US, 107/09 –odl. US, 62/10, 98 –odl. US, 109/12).